τ epar τ abſcidit egōnē τ vomitū: et fit ſicē rob ð ribes.
¶ Non eſt in vſu. ſȝ loco eius vtimur miua citonioꝝ vel miua ſimplici, de qbus dictum eſt ſupra. iuuamēta. τ modus ꝯſtructionis eſt ſicut rob de ribes.

r Ob de pomis ſtomacum τ coꝛ cōfoꝛtat τ ſanat ſyncopim τ fit ſicut illð de ribes.
¶ Rob de pomis. ſ. imaturis τ ſilueſtribus nō eſt in vſu.

r Ob de pyris valet ſicut rob de citoniis τ fit ſicut illud.
¶ Rob ð pyris ſupple ſilueſtrib⁹ non eſt in vſu.

r Ob de prunis iſlammationeȝ extinguit ſiti ſedat τ ventrē laxat. et fit ſicut ꝑmuȝ.
¶ Rob de prunis ſilueſtrib⁹. τ eſt ſucc⁹ prunoꝝ imaturoꝝ iſpiſſatus q vocaꝛ acacia que eſt frigide τ ſicce ꝯplexiōis in ſcdo. Iſtud robub eſt multū in vſu. τ ꝯfert omnibus diſpōnibus: τ maxime fluxib⁹ vētris quibus cōfert robub de ribes. τ de agreſta τ eodē modo ꝯficitur.

r Ob de granatis acetoſis valet ſicut rob de berberis. et fit ſicut illud de agreſta.
¶ Rob de granatis acetoſis nō eſt in vſu: tamē confert: τ fit ſicut robub de berberis. τ loco eius vtimur vino granatoꝝ: qð tamē nō eſt tante frigiditatis τ ſiccitatis.

r Ob de perſicis valet calefactioni ſtomaci et ſiti et fit ſicut illud de citoniis.
Rob de pſicis ſupple imaturis nō eſt in vſu.

r Ob acetoſitatis citri: valȝ ſicut rob de ribes et fit ſicut illud.
¶ Rob acetoſitatis citri non eſt in vſu.

r Ob de fructibus iſlammatōeȝ extinguit: ſtomacū ꝯfoꝛtat: vomitū τ fluxū ſedat. Accipe ſucci granatoꝝ acetoſoꝝ: τ muȝoꝝ: ſucci citonioꝝ acetoſoꝝ: ſucci piroꝝ imaturoꝝ: ſucci pomoꝝ montanoꝝ: ſucci zarur: ſucci agreſte: ſucci acetoſitatꝭ citri. añ. ꝑtes eq̄les. Proijce i eis berberoꝝ τ ſumac: añ. partē. ſ. fiat ſicut dixi in rob de berberis.
¶ Rob de plurib⁹ fructibus τ diuerſis τ imaturis quod ipſe ponit in litera non eſt in vſu.

r Ob de fructib⁹ iſlāmmationē extinguit ſitim ſedat: τ ventrē lubꝛicū facꝛ. Recipe ſucci granatoꝝ acetoſoꝝ: τ muȝoꝛuȝ aq̄ prunoꝝ: τ aq̄ tamaridoꝝ: ana. partes eq̄les: ſucci acetoſitatis citri partem. ſ. fiat ſicut diximꝰ in ribes.
¶ Rob aliud de fructib⁹ etiaȝ nō eſt in vſu.

r Ob myrtinū fit ſicut rob de ribes. Et omnis quidē ſyrupus factus ex ſuccis ſi inſpiſſetur pꝛeter mel τ zuccaruȝ vocaꝛ rob.
¶ Rob myrtinū de ſucco granoꝝ myrti non eſt in vſu. qꝛ loco ei⁹ ſumim⁹ Iuleb ſeu ſyrupū myrtinū ſuperi⁹ ðclaratū. Cōfert tñ ſi pꝛeparetꝛ: ſicē robub de ribes. τ ſic ꝑparaꝛ τ eadē eſt doſis.
¶ Generaſr concludēdo oīa ſupꝛaſcripta robub ꝑncipaſr conueniunt fluxibus vētris factis a mala complexione calida ſeu ab humoꝛe colerico ſubtili. τ acuto excoꝛiāte īteſtina aſſumpta per modicum tempus ante cibum cum aquis appꝛopꝛiatis vel ſine. vt ſuperius dictum eſt. τ aſſumpta poſt cibum ſine aquis ſimiliter conuenirent cuilibet vomitui facto ab eadem cauſa. Cōuenirent etiam fluxui vrine ſupfluo ꝓueniēti a relaxatione τ ſupflua caliditate renū. τ ſimilibus diſpōnibus.
¶ Et ſic eſt finis ſexte diſtinctōis. Incipit ſeptima.

Faciem clarificans.
Capillos flauos elongans τ multiplicans.
Cicatrices amouens.
Lentigines remouens.
Ad egritudines frigidas neruoꝛum.
Ad paſſiones pectoꝛis.
Ad oppilationes epatis renum τ veſice.
Clarificans ſanguinem.
Ad diſcraſiam calidaȝ.
Ad diſcraſiam frigidam.
Digeſtiuum colere ſubtilis.
Cōpꝛimens coleram rubeā.

¶ Diſtinctio ſeptima de decoctionib⁹ τ infuſionib⁹.

Septima diſtinctio

Septima diſtinctio eſt de decoctionibus τ infuſionib⁹ de quibus diuerſitates ponemus ſicut fecimus in pꝛedictis.
¶ Decoctiones pꝛopꝛie ſunt quādo aliqua aromata ſemina floꝛes radices vel folia vel quicquid aliud cuiuſcūqȝ gn̄is ſit decoquiꝛ in aq̄ ſimplici vel in aqs diſtillatis vna vel plibus in vino vel in quocūqȝ alio liquoꝛe. vñ virtus illaꝝ reꝝ acqriꝛ. τ aſſumiꝛ in ꝑdictis aqs in qbus decoquunꝛ. demuȝ talis decoctio colaꝛ cū foꝛti expꝛiſſione qñqȝ: τ qñqȝ ſine ſȝ exigētiaȝ. τ qñqȝ multū decoqtur ad ignē. τ qñqȝ paꝝ. Et liquoꝛ qui accipiꝛ taſr decoctio vocaꝛ. Infuſio āt eſt qñ aliq̄ res medicinales iſunduntꝛ ſeu ponunꝛ pulueriȝate ꝯtuſe vel ſolide. In aqua vel vino vel aliquo liquoꝛe abſqȝ vlla decoctōe. τ in illo tenenꝛ vel remanēt ꝑ aliqð tēpus. Colligiꝛ tñ cū expꝛiſſione vel ſine ſm ꝙ q̄rimus maioꝛē vel minoꝛē virtutē remanere in aliquo liquoꝛe. τ ſic talis liquoꝛ ſic ꝑparatus τ colatus noīatur iſuſio. ¶ Et hic notandum ꝙ in decoctionibus plus remanet de virtute in liquoꝛe q̄ȝ in iſuſionibus. Sed nos ſepe poſt iſuſioneȝ alicuius ſimplicis medicine. vt agarici gr̄a exempli damus ēt aliquam leuem decoctionē vt virtus ei⁹ melius τ foꝛti⁹ aſſumatur. Et remaneat in liquoꝛe in quo decoqtur agaricus: vel alia res conſimilis vt reubarbarum vel turbith.

d Ecoctio capilloꝝ veneris: clarificās ſanguinem τ mundificans eum a coꝛruptionib⁹ materieꝝ permixtarū ei τ ꝯpeſcit acuitatē eius τ colerā rubeā. Accipe capilloꝛum veneris. ℥. i. τ. ſ. fumi terre. ℥. i. lupuli: violarū ſiccarū: añ. ʒ. viij. prunoꝝ xl. iuiube. xx. Coquan꛰ i lib. iij. aq̄ cum facilitate. vſqȝ dum redeat ad lib. i. Et ꝓijce in ea caſie fiſtule mundate a coꝛtice ſuo. ℥. iij. tamarindoꝝ. ℥. ij. ſyracoſt. ℥. i. reubarbari boni. ʒ. iij. Fricetur manibus τ coletur. τ pꝛopinetur ius in mane. Et quandoqȝ ponitur loco aque ſeri capꝛini. lib. iiij.
¶ Hic ponunꝛ multe decoctiones. τ diuerſe que oēs habēt aliquaſr virtutē ſolutiuā lenitiuā: ac etiā cōpꝛeſſiuā: ac ēt ex eis alique habēt virtutē ſolutiuā ſolūmodo: vel lenitiuā: nō ſunt tamē ille decoctiōes oēs quib⁹ medicine ſolutiue. τ alie gn̄aliter diſtēperan꛰ ſcðm ꝙ inferius declarabo. poſſumus tamen vti magiſtraliter pꝛeſentibus decoctionibus in quibuſdam caſibus: non tamen multū reſeruando eas decoctiones. qꝛ vtplurimum poſt triduum coꝛrumpunꝛ τ alterantur τ multotiēs in tēpoꝛe calido. Unde eſt neceſſitas inouationis earum. Et licet iſta ꝑma decoctio non ſit in vſu: habet tamē clarificare ſanguinē mundificādo leniendo: τ cōpꝛimendo coleram rubeaȝ. Et doſis eius ē de mane vacuo ſtomaco vſqȝ ad. ℥. 6. τ modus ꝯſtructionis eſt in littera. τ ſic etiam ſimplicia ſunt ſuperius declarata.

a Qua fructuuȝ ſanguinis: τ colere feruoꝛem repꝛimit: ſanguinē clarificat: τ coleraȝ cū facilitate educit. Accipe prunoꝝ numero. xl. ſebeſten: iuiube: añ. xxx. tamarindoꝝ. ℥. iij. caſiefiſtule. ℥. iii. manne. ℥. i. Fiat vt diximus.
¶ Aqua fructuū. i. decoctio que ēt eſt ſolu͛a. τ nō eſt in vſu.

m Odus iſuſionis aq̄ caſei: ſanguineȝ mundificat: et colerā cū facilitate educ꛰. ℞. folioꝛum roſaꝝ recentiū completarū. ℥. ii. raued boni: aur. i. τ. ſ. ſpice. ʒ. ſ. Tera꛰ raued ꝯtritione groſſa: τ roſe: ſilr modicū ꝯteran꛰. Et fundan꛰ ſup ea aq̄ caſei: et ꝓpꝛie ſumpte ex capꝛis: lib. ii. Et dimitta꛰ a ſero vſqȝ ad mane. Deinde coletur τ pꝛopinetur: τ quādoqȝ in defectu roſaruȝ viridiū fit ſine eis.
¶ Modus iſuſionis aq̄ caſei. i. ſeri capꝛini. Iſta iſuſio multum vſita꛰ a medicis practicis qñ de ſero tp̄e veris ſereno aere iſundun꛰ in ea roſe lupuli fum⁹ terre vel alie res ſanguinem purificantes ſeu rectificantes. τ remittētes in ſuo caloꝛe ſupflue. demū

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf
urn:nbn:de:hbz:061:2-193437-p0127-5

de mane colant. ⁊ ſic talis colatura ſub actuali caliditate aſſumitur. ⁊ qñ cum eis nõ ponit alia medicina ſolutiua a pdictis põt aſſumi pluribꝰ diebꝰ cõtinuis loco ſyrupi digeſtiui. vſqꝫ ad. ℥.8. Infundit aũt ⁊ ſepe reubarbaꝝ. in ipſa aqua lactis de ſero vſqꝫ ad.ʒ.iij.cum grano vno ſpice. demũ de mane colat et de illa colatura aſſumit: vſqꝫ ad. ℥.6. ⁊ ſuffic ſolum ſemel de iſta iſuſione aſſumere. qꝛ eſt ſolutiua materiei colerice. ⁊ ideo eſt adhibẽda diligẽtia ſicut de aliis medicis ſolutiuis. ¶ Et hic nota ꝙ ſp ſpica eſt ponẽda cum reubarbaro: qꝛ velocitat eiꝰ operationẽ. Et nota ꝙ aq̃ lactis aſſumpta de mane abſqꝫ alteriꝰ rei aſſumptiõe mundificat ſanguinẽ ipm verſus frigidũ alterãdo. poſita tñ de nocte v̓ſus ſerenũ aerẽ. ⁊ eſt multũ cõueniẽs iuuenibꝰ ⁊ pueris. ⁊ ſic habetur in vſu.

m Odus iſuſiõis ð ſuccis herbaꝝ. qð eſt in itẽtione poꝝ. ℞. ſuccoꝝ endiuie lupuli: bugloſſe depuratoꝝ: añ. ℥. viij. pĳce ſup ea corticũ mirobalanoꝝ: citrinoꝝ. ℥. i. raued boni. ʒ. iij. tamarindoꝝ. ℥. i. ⁊. 5. caſiefiſtule. ℥. iij. Fiat vt ſupra.

¶ Modus iſuſionis de ſuccis herbarum nõ eſt in vſu.

d Ecoctio fumi terre ſanguinẽ mũdificãs: ⁊ colerã cũ facilitate expellẽs: ⁊ hũores aduſtos ⁊ epat̃ oppilões apit: ⁊ icteritiã curat. Accipe ſucci altaraſacõ: ⁊ endiuie: ⁊ lupuli: ⁊ bugloſſe: añ. ℥. iiij. ſucci fumi t̃re. ℥. 5. pĳce ſup eis coctis ⁊ depuratis mirobalanoꝝ citrinoꝝ idoꝝ. ana. ℥. ij. paſſularum enucleatarum tritarum. ℥. i. tamarindorum. ℥. iij. Fiat ſyrupus ſicut diximus.

¶ Decoctio fumiterre nõ eſt in vſu lꝫ aliq̃ aſſumant ſuccũ eius in pondere. ℥. iij. pluribꝰ diebꝰ ꝯtinuis. eſt tñ diſplicibil̃ valde. ſed eſt vtilis ad ſanguinem mundificandum ab eius acuitate. vnde confert ſcabioſis.

d Ecoctio albaſce ſolutiõe educẽs flegma. Et ꝯfert flegmaticis: ⁊ ſenibꝰ: ⁊ ꝯfortat ſtomacũ ⁊ fac̃ digõnẽ bonã: ⁊ vẽtoſitatem viſceꝝ: ⁊ hypocõdrioꝝ diſſoluit. ℞. albaſce: cuſcute: iſopi: añ. ℥. i. paſſulaꝝ enucleatarũ. ʒ. xx. chebuloꝝ emblicorũ: añ. ℥. i. turbit. ʒ. iiij. ſticados. ʒ. v. eupatorij: abſinthij: ana. ʒ. iij. radicũ apij: feniculi: añ. ʒ. vij. polipodij. ʒ. v. aniſi: dauci: añ. ʒ. iij. Coquant oia in libris. iij. aq̃ vſqꝫ dũ redeat ad lib. i. Deinde colet ⁊ pĳciant in ea turbit. ʒ. i. zinziberis. ʒ. 5. agarici. ʒ. i. ⁊ dimittat vſqꝫ mane. Deinde colet: ⁊ accipiat.

¶ Decoctio alaſce al̃ alabaſce. i. timi nõ eſt in vſu.

d Ecoctio mirobalanoꝝ. ſolõne educẽs vtrãqꝫ colerã ⁊ flegma. ℞. mirobalanoꝝ: citrinorum: chebulorũ idorũ: ana. ℥. i. tamarindorũ. ℥. i. ⁊. 5. fumi terre. ʒ. viij. abſinthij. ʒ. iij. prunorũ. xxx. paſſularũ enucleatarũ. ℥. i. Coquant in lib. iij. aq̃ vſqꝫ dũ ꝯueniat ad lib. i. Et accipe ex ea lib. 5. vel plus vt oꝫ: ⁊ proĳciat in ea caſiefiſtule. ℥. i. turbit: agarici: añ. ʒ. 5. Et qñ volueris vt ſit medicina debilis non proĳciantur in ea illa duo: ſꝫ ſuffic caſiefiſtule. ℥. ij. Et ſunt q̃dam qui decoquunt has res in aqua caſei: ⁊ eſt medicamen nobile.

¶ Decoctio de mirabolanis nõ eſt in vſu.

d Ecoctio ð ſticados ꝯfert febribꝰ flegmaticis ⁊ dolori iũcturarũ: ⁊ neruorũ: ⁊ friditati. ℞. ſticados: origãi: añ. ʒ. iiij. ſemis apij: fenicli eupatorij añ. ʒ. iij. ſq̃nãti iſopi: añ. ʒ. ij. paſſularũ enucleatarũ. ʒ. viij. turbit albi arũdinei. ʒ. iiij. Coquant ⁊ admĩſtrẽt.

¶ Decoctio de ſticados nõ eſt in vſu.

d Ecoctio de eupatorio: ad dolorẽ epat̃: ⁊ opilationẽ in eo ⁊ ſplenis: ⁊ ad febres cõpoſitas ℞. eupatorij: abſinthij: aſſari: ſpice: capillorũ veneris: cipi: raued ſeni: fumi terre: bedegar: ſucaha: añ. ʒ. iiij. chebuloꝝ idorũ: ana. ʒ. viij. paſſularũ enucleatarũ. ℥. i. Coquantur ⁊ adminiſtrentur.

¶ Decoctio de eupatorio et non eſt in vſu.

d Ecoctio epithymi: ſolõne educit: colerã nigrã. ⁊ confert egritudinibus melancolicis: ⁊ cãcro ⁊ lepre. ℞. mirabolãoꝝ nigroꝝ: ſticados: epithymi: paſſularũ enucleatarũ: añ. ℥. i. chebulorũ: fumi terre: ana. ʒ. iiij. folliculorũ ſene. ʒ. viij. polipodij. ʒ. vi. turbit. ʒ. iiij. eupatorii. ʒ. v. Oia p̃ter epithymũ buliãt in aq̃ caſei lib. iij. vſqꝫ dũ redeat ad lib. i. Et deide pĳciatur ſuper eũ epithymum: ⁊ buliant ebullitiõe. i. Deinde colet ⁊ fricetur: elebori nigri. ʒ. i. agarici. ʒ. 5. ſalis indi: aur. 5. ⁊ adminiſtretur.

¶ Decoctio epythimi etiã non eſt in vſu.

i Nfuſio de yera: ſtomacum ⁊ caput mundificat: ⁊ ꝯfert febribꝰ antiq̃s ⁊ dolori capit̃ aſſiduo: ⁊ dolori ſtõaci: ⁊ emicranee. ℞. yere: ⁊ aloes boni: ana. ℥. 5. Et funde ſup ipm ðcoctiõis eupatorii: quã diximꝰ: lib. i. ⁊ ponatur i vaſe vitreo. ⁊ exponatur ſoli: p dies. xii. ⁊ plus. Et da ex ea omni mane ℥. i. vel plus vel minus ſicut oportet.

¶ Infuſio de Jera gallieni et nõ eſt in vſu.

i Nfuſio alia yere ſolõne educẽs humorẽ groſſum: ⁊ melãcoliã: ⁊ valꝫ ad egritudines cerebri melãcolicas. ℞. yere ⁊ aloes: añ. ʒ. v. ⁊ fũde ſuper ipam decoctiõis epithymi quã diximus: lib. i. et fiat ſicut diximus.

¶ Infuſio alia yere etiam non eſt in vſu.

i Nfuſio alia yere: ſolutione educens: humorem groſſum flegmaticum. Funde ſup ipam decoctionis albaſce: lib. ii. et fiat ſic̃ diximꝰ.

¶ Infuſio alia yere ſimilr̃ non eſt in vſu.

n Otandũ vtiliter p his q vellẽt magiſtrar̃ vel pdictis decoctõibus ſeu iſuſionibꝰ ſolutiuis ⁊ lenitiuis. licꝫ rariſſime ſint in vſu: oꝫ vt habeatur debita notitia doſis cuiuſlibet eoꝝ que euacuãt reſolutiue ⁊ ꝯpreſſiue que igrediũtur eaꝝ ꝯpõnem. ⁊ ſunt ille quaꝝ ꝯplexiones. ⁊ doſes particulariter deſcribent hic iferius. ¶ Primo capillus veneris eſt ſatis tẽperate cõplexionis. attinet tñ alicui caliditati ⁊ ſiccitati verſus pmum gradũ. ſed dũ eſt recẽs in ipa eſt aliqual̃ humiditas. leuiſſime ſoluit colerã ⁊ flegma: ⁊ humores groſſos. Et doſis eiꝰ in decoctione eiꝰ cum aqua eſt circiter lib. i. vt dictũ eſt de mane. Fumus terre eſt frigide ꝯplexiõis in pmo cũ aliquali caliditate in ſupficie folloꝝ eiꝰ. ⁊ eſt ſicce ꝯplexionis verſus 2m. ſolutione facili educ̃ colerã. ⁊ humores aduſtos. Et doſis eius in ſucco eſt vſqꝫ ad. ℥. 4. In decoctione vero ab. ℥. iij. ad. v. ¶ Lupuli ſunt de ſpecie volubil̃. ⁊ ſunt frigidi verſus pmũ. ⁊ ſicci virtutẽ habẽt leniſſimã ſolutiuã colere citrine. Et doſis in iſuſione eſt circa libram vnã. ¶ Viole ſunt frigide ⁊ humide in pmo: dũ ſunt recẽtes. exiccate v̓o ſunt minoris frigiditatis ⁊ humiditatis leuit̃ leniẽdo euãnt colerã. ⁊ eaꝝ doſis i decoctõe ẽ ab. ℥. v. vſqꝫ ad. x. ¶ Pruna matura ſunt frigide ꝯplõnis verſus pmũ: tñ ppter eoꝝ dulcedinẽ attinẽt alicui caliditati. ⁊ ſunt humide ꝯplexionis in ſcðo leuiter ꝯprimẽdo educũt colerã. Et doſis in decoctione eſt circiter lib. i. ¶ Caſiafiſtula eſt calide ꝯplexiõis verſus pmũ. ⁊ humide in ipſo. leniẽdo educit colerã ⁊ flegma q̃ multũ habet in vſu etiã per ſe ſolã. Et doſis eiꝰ eſt vſqꝫ ad. ℥. 2. colate vero cum aliqua decoctõe ⁊ diligẽter expſſa. ¶ Tamarindi ſunt frigide cõplexionis. ⁊ ſicce verſus 2m. leuit̃ ꝯprimẽdo coleram educunt. Et eorum doſis eſt ab. ℥. 2. vſqꝫ ad quinqꝫ. Et qñ in infuſione aſſumerentur. ¶ Manna ⁊ ſiracoſt ſunt ſpecies manne calide ⁊ humide cõplexionis verſus pmum. leuiter leniẽdo educunt colerã. Et doſis cuiuſlibet earum eſt vſqꝫ ad. ℥. iij. colata: cum decoctiõe cõueniẽti vel aq̃ ⁊ expreſſa. vt dctm eſt de caſſia. ⁊ hodiernis tpibus eſt plus in vſu q̃ caſſia propter eius delecta

tionẽ. ¶ Syracoſi aũt non portat̃ ad partes nr̃as: ſed ſolũmo-
do manna eſt in copia magna. ¶ Aqua lactis .ſ. caprini eſt illa:
que cõmuniter habet̃ in vſu. ⁊ eſt frigide ⁊ humide ꝯplexionis
verſus ꝑmum. eſt tamẽ cum nitroſitate quadã qua mediante le
uiter ſoluit coleraȝ citrinã. ⁊ humores aduſtos. Et doſis eius tẽ
poꝛe veris vel eſtatis eſt ciatus vnus. ¶ Reubarbaꝝ eſt calide
⁊ ſicce ꝯplexionis in ſcđo. ſoluit ꝑncipaliter colerã ⁊ ſubſequẽt
flegma. Et doſis eiꝰ in puluere .a. ʒ .i. vſqȝ ad. ʒ .i. ſ. In infuſione
vero .a. ʒ .z. vſqȝ ad. ʒ .iii. ⁊ nõ ꝑmittat̃ quin ſecum ponatur qđ
modicum ſpice. aut ſquinanti: q: eſt eiꝰ correctiuuȝ. ⁊ eiꝰ velocitat
operationẽ. ¶ Et nota ꝙ. ʒ .i. reubarbari aſſumpta de mane cũ
℥ .z. aq̃ graminis vel abſinthij: ⁊ cũ grano ſpice mirifice īterficit
vermes: põt ẽt in minoꝛi doſi pueris exhiberi: ⁊ ꝯfert fluxibꝰ vẽ
tris. vt ſuperiꝰ dcm̃ eſt. ¶ Eupatoꝛium eſt calide ꝯplexionis in
ꝑmo. ⁊ ſicce in ſcđo. leuiter ſoluit colerã ⁊ flegma. Et doſis eius
ẽ in puluere ab. ℥ .z. vſqȝ ad. ℥ .iii. In decoctiõe võ vſqȝ ad. ℥ .6.
¶ Epythimuȝ eſt calẽ ⁊ ſicce cõplexionis in ſcđo leuiter ſoluit
melancoliã. Et doſis eiꝰ ẽ .a. ʒ .iii. vſqȝ ad. ʒ .6. In decoctiõe võ.
a. ʒ .v. vſqȝ ad. ʒ .decem: ⁊ non patitur longam decoctionem.
¶ Mirabolanoꝝ aũt ſpẽs ⁊ aloes ꝯplexiones: ⁊ v̾tutes doſes:
⁊ operationes dicte ſunt ſuperius. ¶ Doſis aũt yere galieni in
īfuſione in aqua feniculi vel abſinthii rariſſime eſt ī vſu. eſt .a. ʒ .
i. vſqȝ ad. ʒ .iii. In puluere autẽ aſſumpta doſis eiꝰ eſt .a. ʒ .i. vſqȝ
ad. ʒ .i. ſ. vacuo ſtomaco de mane vel de ſero ad beneplacitũ.
¶ Ultimo nota ꝙ ꝑdicte īfuſiones ⁊ decoctiones debẽt fieri in
aq̃ ſimplici vel vino vel aqs diſtillatis cõuenientibꝰ diſpoſitiõi
curande demũ colari. ⁊ exprimi vel nõ exprimi: ſm̃ exigentiaȝ vt
v̾tus illaꝝ reꝝ fortiꝰ ⁊ remiſſiꝰ in tali decoctõe vel aq̃ remaneat.
¶ Quantũ aũt de aq̃ pro decoctiõe fiẽda eſt aſſumendũ: ⁊ q̃nto
tꝑe res in īfuſione vel decoctione ꝑmaneãt: ⁊ q̃ntuȝ de tali deco
ctiõe eſt aſſumendũ in peritia medici relīquo. licet ẽt particulari
ſuperiꝰ ſint declarata. ¶ Ultra ꝑdictas decoctiões ⁊ īfuſiones
poſitas ab auctoꝛe ſunt alie deſcriptiões decoctionũ que cõmu-
niter habent̃ in vſu multo plus q̃ȝ aliqua ꝑdictaꝝ. ⁊ ꝑncipaliter
eſt decoctio cõis: ſic abſolute ꝓlata cum q̃ ĝnalit̃ oẽs medicīe ſo
lutiue lenitiue: ⁊ cõpreſſiue vbiqȝ per totãm Italiam diſtempe-
rantur ⁊ fiunt. Cuius hec ẽ deſcriptio. Recipe aniſi feniculi paſ
ſularum: liquiritie: iuiubarum ſine nucleis: capilli veneris: pruno
rum oꝛdei mundi ſebeſten: quando reperiuntur aũ. partes equa
les. In quibuſdam partibus aromatarii docti cum medicus di-
cit ꝑpara hanc medicinã cum decoctiõe ſubito eligunt predictã
decoctioneȝ. Et q: alicui caliditati plus attinet q̃ȝ frigiditati: vt
ſic eſſet plus ꝯueniẽs in egritudinibus frigidis. ⁊ tẽpoꝛe frigido
q̃ȝ in egritudinibꝰ calidis: ⁊ in tꝑe calido. ſimplicia ingredientia
ſunt ſuperiꝰ declarata. ¶ Eſt ⁊ alia decoctio cõis frigida que ſe
curius exhibet̃ in paſſionibꝰ calidis: ⁊ in tꝑe calido q̃ȝ ſupꝛadcã:
cum qua etiam diſtemperãtur medicine ſicut ⁊ cuȝ ſupꝛaſcripta
Cuius hec eſt deſcriptio. Recipe paſſularum: liquiritie iuiuba-
rum: violaruȝ mundaꝝ: oꝛdei: prunoꝝ ſine nucleis: ſeminũ ꝯmu
nium frigidoꝛum mundatoꝛum aũ. partes equales. aque ſimpli
cis q̃ntum ſufficit: hec decoctio acute febꝛientibꝰ: ⁊ aliis paſſioni
bus calidis in tẽpoꝛe multum calido eſt in vſu ad diſtemperan-
dum medicinas que in illis tempoꝛibꝰ dant̃. Et aromatarii īel
ligunt hanc deſcriptionẽ .i. decoctionem cum medicus dicit diſtẽ
peretur cum decoctione cõmuni recenti. ⁊ iſte due deſcriptiones
ſunt valde famoſe: ⁊ ab omnibus generaliter vſitate.
¶ Notandũ maxime ꝑ predictis ꝙ ẽt medicine alique ſolutiue
q̃nqȝ diſtemperant̃ cum vna iſtarum decoctionum ad illam ad
dendo quedam ſimplicia ſm̃ exigentiam egritudinis curande. ⁊
diuerſitatis mẽbꝛi in quo eſt egritudo. verbi gratia. ſi fuerit egri
tudo calida vel frigida ſolum in capite addimus tunc predicte
decoctioni aliqđ de ſticados qđ eſt tẽperate cõplexionis. vel ali-
qđ de ſanſuco q eſt calẽ ⁊ ſicce cõplexionis verſus tertiũ. vel de
nuce muſcata q̃ plus attinet caliditati q̃ȝ ſticados. Siſi modo ad-
dimus in paſſionibꝰ pectoꝛis ꝑdicte decoctiõi cõmuni: q̃nqȝ de
iſopo: vel de dattilis: vel dꝛagaganto: vel ponimus aliquantu-
lum plus de capillo veneris: ⁊ de oꝛdeo mũdo. ⁊ ſimilibus: ⁊ in
paſſionibus ſtomaci addimus quandoqȝ de cinamomo: vel de
abſinthio. vel de menta: vel pauca grana maſticis. ¶ In paſſio
nibus autem epatis ⁊c̃. quandoqȝ addimus de eupatoꝛio de en
diuia: vel de ſeminibus eius. Et in paſſionibus ſplenis addimꝰ
de thamariſco vel ſcolopendria. Et in paſſionibus renum. ⁊ ve
ſice quandoqȝ addimus aliquid de quinqȝ radicibus. vel de ſe-
minibus cõmunibus frigidis: ⁊ ſimilibus. ⁊ ſic diſcurrendo in
aliis membꝛis eſt ꝓcedendum in egritudinibꝰ ipſoꝛuȝ medicinã
diſtẽperando cũ rebꝰ que ꝓpꝛietatem ⁊ particularem aſpectuȝ
habẽt talia mẽbꝛa. ſemper tñ de predictis illas eligẽdo que cuȝ
minoꝛi diſplicẽtia aſſumunt̃. ¶ Diſtẽperant̃ inſuper medicine
ſolutiue. q̃nqȝ ⁊ maxime lenitiue ſolũ modo cũ aqua oꝛdei cum
querimꝰ ſolũ liquefactionẽ ipiꝰ ⁊ ſubtiliationem cũ abſterſione
⁊ ipſiꝰ penetrationẽ. ¶ Diſtemperant̃ inſuper medicine ſoluti
ue ac ẽt lenitiue. ⁊ ẽt electuaria q̃dam que lambendo aſſumunt̃
dato ꝙ nõ ſunt ſolutiua cuȝ q̃buſdam aquis diſtillatis: cũ queri
mꝰ quãdoqȝ accelerationẽ exhibitionis: ⁊ tempꝰ moꝛã nõ patit̃
in tardãdo donec d̾coctio fiat pluribꝰ de cauſis ſunt aque diſtil
late que cõmuniter ſunt in vſu ad diſtẽperanduȝ medicinas ſo
lutiuas ⁊ alias ad limphãdũ ſyrupũ: ⁊ etiam q̃nqȝ per ſeipm̃ aſ
ſumunt̃. ⁊ ſunt iſte aq̃ feniculi. aqua maioꝛane. aqua rute. aqua
faluie. aqua vite. que omnes ꝑncipalr̃ conueniũt in paſſionibꝰ
frigidis capitꝭ ⁊ neruoꝛũ nõ ſolũ rõne cõplexionis carũ: ſed etiã
rõne ꝓpꝛietatꝭ ad particulares aſpectꝰ ad neruos: ⁊ ad caput.
Aqua aũt vini ad alembicũ diſtillata ſumme confert paſſioni-
bus frigidis ⁊ humidis capitis bene fricata iuxta commiſſuraȝ
coꝛonaleȝ. eſt enim multe calefactiõis ⁊ exiccationis ſubtiliatio-
nis: ⁊ reſolutionis materieꝝ catarralium frigidarum ꝑncipaliter
in capite contentarum. Eſt igit̃ remiſſiua cuiuſcunqȝ male com
plexionis frigide in quocunqȝ membꝛo ſi vacuo ſtomaco in ma
ne vſqȝ ad tres. ʒ. aſſumatur. ¶ Ultra iſtas ſunt aq̃ abſinthii: ⁊
aqua mente: que principaliter conueniunt complexionibus fri-
gidis ſtomaci. ⁊ ſimiliter aqua feniculi. Aqua autem quinqȝ ra
dicum ⁊ aqua eupatoꝛii: ac etiaȝ aqua abſinthii: aqua lupuloꝝ:
aqua ſeminum cõmunium: aqua endiuie. aqua graminis. aqua
fumiterre: plus cõueniunt paſſionibus epatis. Et ſimiliter etiaȝ
aqua floꝝ camomille que calida eſt nodoſitatibꝰ ⁊ duriciei epa
tis ſtomaci. ⁊ alioꝛum membꝛoꝛum eſt valde conueniens. Aqua
autem capilli veneris: aqua iſopi: aqua praſſii: aqua ſcabioſe: ⁊
aqua vngule caballine .i. farfarelle: ⁊ aqua berbene plus conue
niunt paſſionibus pectoꝛis ⁊ pulmonis. Aqua auteȝ myrti licet
principaliter habeat virtutem conſtrictiuam ſanguinis fluentis
a pectoꝛe. habet etiam virtutem aliqualiter aperitiuam. Eſt ẽt
conueniẽs ſuperfluo fluxui ventris ⁊ vꝛine. Aqua aũt boꝛagi-
nis bugloſe meliſſe: ⁊ roſaꝝ plus ꝯueniunt paſſionibus coꝛdis
aqua auteȝ ſcolopendrie. ⁊ tamariſci ꝯueniunt paſſionibus ſple
nis. aqua auteȝ ſaxifragie apii paritarie: ⁊ aqua ſeminũ cõium: ⁊
myrti: ⁊ caude eque. ⁊ plantaginis .i. petrũcule: ⁊ aqua poꝛtula-
ce: ⁊ violaꝝ. ⁊ matꝝ violaruȝ. ⁊ maluarũ plus ꝯueniũt in paſſio
nibus renũ ⁊ veſice: oẽs autem ꝑdicte que ſunt narrate quedaȝ
ſunt calide: q̃dam ſunt frigide: q̃dam humide. ⁊ q̃daȝ ſicce. vt in
tabula ſimpliciũ apparebit ſunt ille: que generalr̃ habent̃ ī vſu
vbiqȝ locoꝝ: ⁊ maxime in limphando ſyrupos vel in aſſumen
do electuaria vel per ſeipſas quãdoqȝ cũ zuccaro: quãdoqȝ ſine
aſſumunt̃. fiũt etiam ⁊ conſtruunt̃ plures alie deccoctiones que
in diuerſis diſpoſitionibꝰ a diuerſis medicis practicantibꝰ habẽ
tur in vſu: īter quas ſunt due principales: ⁊ magis cõmunes. et
ꝑma eſt decoctio facta cũ aqua ſimplici ex q̃nqȝ radicibꝰ cõmu
nibus remota ipſarum medulla: addẽdo cũ eis cicera rubea. de-
coquant̃ iſta adiuicẽ. donec q̃rta pars ſit ꝯſumpta. iſta decoctio
ſic aſſumpta cũ zuccaro roſato vel melle: vel ẽt abſqȝ quocũqȝ
iſtoꝝ eſt maximi iuuamẽti in aperiẽdo oẽs oppilatões epatꝭ ſple
nis renũ veſice. ⁊ in ſubtiliãdo oẽȝ materiaȝ groſſam flegmaticã
⁊ melãcolicã: ⁊ in reſoluẽdo vẽtoſitates ꝯtentas in q̃buſcunqȝ
partibus nr̃i coꝛpoꝛis: ⁊ maxĩe in īteſtinis: hȝ ẽt ⁊ q̃ȝplura alia iu
uamẽta: q̃ tñ ipſe ꝯſidera ex v̾tute ciceꝝ: ⁊ illaꝝ radicũ: q̃ d̾coctio
ſicut ⁊ alie non põt ꝯſeruari vltra tres dies. ¶ Scđa decoctio.
℞. paſſulaꝝ liq̃ritie aniſi: feni. capil. ve. aũ. partes eq̃les cinamo
mi: maſticis. aũ. ʒ .i. oĩa decoquãtur in aqua ſimplici: vſqȝ ad q̃r-
te partis ꝯſumptionẽ colet̃ ⁊ aſſumat̃: vt ſupꝛadcã que eſt leni
tiua aſperitatũ pectoꝛis. ⁊ aliqualr̃ aperitiua oppilationũ epatis
Eſt ẽt ꝯfortatiua v̾tutis digeſtiue ſtõaci reſolutiua ventoſitatũ
cõtentarum in eo. ⁊ in īteſtinis. ⁊ abſterſiua materieꝝ viſcoſarũ
ꝯtentaꝝ in eis. Et ipſa cõit̃ vtebat̃ tꝑe veris Thomas đ garbo
ad digerẽdũ mãs flegmaticas: ⁊ maxĩe ꝯtẽtas in ꝑdictis locis đ
ipſa dando. ℥ .4. cuȝ. ʒ .i. ſyrupi roſati vel mellis roſati colati ⁊c̃.
Aqua oꝛdei ſumme cõmendat̃ ab auctoꝛibꝰ maxime a galieno
ſecũdo regiminis acutoꝛũ. Et ab Auicẽna ꝑma fen. quarti. Et
eſt ſublimis: ⁊ excelleẽs ꝯtra oẽm materiã colericã ſubtilẽ calidaȝ
aperitiua opilationũ. ꝓuocatiua ſudoris ⁊ vrine: lenitiua vẽtris
et fecum ſiccarũ. ꝓuocatiua ſomni. ⁊ extinctiua ſitis. Et que eſt
nõ colata nutrit: et eſt ꝯueniẽs acute febꝛiẽtibꝰ colericis et olbꝰ
paſſionibꝰ calidis. mire ẽt ꝯuenit paſſionibꝰ pectoꝛis ⁊ pulmo
nis. Et cum querimus ſudorem prouocare: ꝑdicta aq̃ ſumat̃
calida. quãdo vero querimꝰ ſitiȝ extinguere ſumat̃ frigida.

¶ Mel autem diſtillatū eſt mirabile ad faciendū naſci capillos flauos ⁊ longos vbicunqʒ fricetur in quacunqʒ parte noſtri corporis: ⁊ maxime ſuper caput. mulieres experte faciunt fricari cutem capitis, iuxta radicem piloꝝ cum predicto melle diſtillato. ⁊ poſtea cōtrahunt morā ad ſolē capite diſcooperto: ⁊ in breui tempore capilli multiplicanᵗ ⁊ flaui fiunt. ¶ Et hic nota ꝙ ablutio faciei facta cū aqua diſtillata fraſſinelle ipā reddit pulcherrimā: ⁊ relucētē: ⁊ clarā remouēdo lētigines: ⁊ maxime ſi talis lotio fiat cum ea ⁊ farina fabaꝝ. ¶ Terebentina aūt diſtillata virtutē hʒ ꝯſilem oleo balſami. eſt tñ maioris calefactiōis ⁊ ſubtiliationis. ⁊ iō eſt ſumme cōueniens egritudinibꝰ frigidis neruorum. ⁊ quibuſcunqʒ alijs egritudinibus frigidis ⁊ ventoſis. Et ſuper omnia valet lenitio facta cum ea ad ſubtiliandum ⁊ decorandum veſtigia. ⁊ cicatrices.

¶ Et ſic eſt finis ſeptime diſtictionis. Incipit octaua.

Cerebrum cōfortans.	Ad hydropem.
Oris odorē bonū faciēs.	In ictericia.
Ad fluxū ſanguinis nariū.	Renū ⁊ veſice ardorē curans.
Cōfortans cor.	In fluxibus.
Appetitū mutans.	Partum accelerans.
Sitim extinguens.	Prouocās mēſtrua.
Stomaci oppilationē curās.	Fetū ⁊ ſecundinam educēs.
Stomacū cōfortans.	Subtilliantia materiam groſſam.
Epar cōfortans.	In declinatione febrium flegmaticarum.
Oppilatōes epatis curās.	
Oppilationē ſplenis amouēs	

¶ Octaua diſtinctio de trociſcis.

Octaua diſtinctio

Octaua diſtinctio eſt de trociſcis: ⁊ erit ſermo noſter aggregās diuerſitates dſcriptionū nraꝝ ſcōꝝ inuentiōes prudētū ex his q̄ experti ſumus: ⁊ ex his q̄ nos inuenimus.

¶ Octaua diſtinctio de trociſcis in qua ponuntur multe deſcriptiones trociſcorum: lʒ pauce ex eis ſint in vſu. ponuntur enim ipſorum vtilitates ⁊ iuuamenta. ⁊ lʒ in eis aliqui ꝑparati reperiātur: non tamē iſte per ſe ſolū cōmuniter ſunt in vſu. niſi inq̄tum ingrediunᵗ ꝯpōnem magnoꝝ antidotoꝝ ſeu electuarioꝝ vt tyriace ⁊ ſiſium. Eſt enim trociſcus rotunda cōpoſitio cū quadā depreſſione ad ſimilitudinem groſſi lupini. fit ēt quandoqʒ trociſcus cum quadā longitudine. ⁊ rotūditate ad ſimilitudinē pedone ſcacorum. ⁊ vtroqʒ mō per plura tēpora melius cōſeruantur. demum cū querit vſus ipſorum abſqʒ admixtione alterius electuarii puluerizanᵗ. ⁊ ſic in puluere aſſumunᵗ cū vino vel iure pulli: vel cum aquis diſtillatis vel cum alijs liquoribus cōuenientibus. expedit ēt ꝙ in puluerē reducanᵗ q̄ñ alijs electuarijs admiſcerentur. Et q: cōmuniter oēs trociſci cum de nouo conficiuntur ēt ſub quacūqʒ forma reducuntur fiunt ad pōdus. ʒ. i. Sic cuiuſlibet de per ſe doſis eſt vſqʒ ad vnū. ⁊ trociſcꝰ differt a magdaleone. q: magdaleon eſt ēt in forma rotūda groſſa lōga pōdere cōiter cuiuſlibet vltra. ℥. z. ⁊ ex eis fiunt pillule quarum ṽtutes meliꝰ in dictis magdaleonibꝰ conſeruanᵗ.

c Confectio gallie muſcate: q̄ cerebrū: ⁊ cor cōfortat: ⁊ ingrediᵗ in ꝯmixtionibꝰ medicinarū: ⁊ facᵗ corporis: ⁊ oris odorē bonū. Cuiꝰ ꝯmixtio. ℞. xilo aloes crudi boni ⁊ electi partes. v. ambre: cani: ptes. ii. muſci boni: ptē. i. glutinis dragaganti: ⁊ aq̄ roſate q̄ntū ſufficit ad ꝯmiſcēdū ea. Fiāt trociſci ſiles foliis myrte: ⁊ ſigillenᵗ: ⁊ reponanᵗ i̇ vaſe vitri: ⁊ adminiſtreᵗ. Et apud alios. Diſſolu[illegible] ambra i vaſe vitreo: cū oleo d̾ been pauco ⁊ ꝯficia[illegible] cetera cū eo.

c Confectio gallie ſebelline: ſtomacū ⁊ cor ꝯfortat ⁊ epar debilia: ⁊ igrediᵗ in medicinis magnis. ℞. foliorū roſar[illegible] ecētiū: ⁊ humidarū que iā icipiunt reſerare nodos. ʒ. i. et. ſ. Teranᵗ ꝯtritione vltia in mortario lapideo. Deide ꝓiciātur ſuꝑ illas ligni aloes boni: et electi: et gariofilorū: et gummi: ſpice ide: añ. ʒ. i. et. ſ. ſandali citrini. ʒ. ii. ramich. ʒ. iii. Teranᵗ ſicᵗ alcohol. Teranᵗ cū roſis et humectētur cū modico aq̄ roſate iſuſionis gummi arabici: et iterum teranᵗ. Deide iterum humectenᵗ et terātur: et hoc fiat per diē vnum. Vltimo ṽo aromatizetur cum muſci. ʒ. i. ꝑtibꝰ. ii. et ambre et cāphōe: añ. aur. ſ. ⁊ fiāt trociſci ſicᵗ diximus: et ſigilētur.

c Confectio alia gallie alefangie: et eſt eiꝰ interpretatio aromatizatū. Et eſt illa de qua antiqui ꝯſiderāt: ⁊ de qua plurimi loquunᵗ: ⁊ cerebrū: cor: ſtomacū: ⁊ epar: ꝯfortat: ⁊ oīa mēbra nutritiōis. Et linitur ſuꝑ neruos debiles: ⁊ cōfortat eos: ⁊ igrediᵗ in medicinis magnis: ⁊ hoc ē qȯ itelleximus. Accipe emblicoꝝ bonoꝝ abiectis oſſibꝰ. ℥. iiij. ꝯterātur ꝯtritōe groſſa: ⁊ ponanᵗ in vaſe vitreo: ⁊ fundātur ſuꝑ eos aq̄ roſate bone: ⁊ electe iſuſiōis roſaꝝ ſiccarū ⁊ corticū citroꝝ lib. ſ. ⁊ ſtrigatur os vaſis. ⁊ dimittatur per dies. iii. Deinde fundatur in eis aq̄ ꝑdicte infuſiōis. ℥. iiij. ⁊ in craſtinū fiat ſimiliᵗ vſqʒ quo emblicorū ṽtus i aq̄ impſſa ſit. Tūc ṽo accipe ligni aloes boni. ʒ. viij. ramic. ʒ. i. ⁊. ſ. roſaꝝ. ʒ. x. gariofilorū. ʒ. x. ſpice inde. ʒ. iij. ſandali citrini aromatizati. ʒ. iiij. gūmi arabici. ʒ. vi. Terātur omnia ſicᵗ alcohol: ſicᵗ dixi: ⁊ fundatur ſuꝑ ea parū ſucci infuſiōis ꝑdicte emblicorū: et cōterātur cū eo vſqʒ dū totum in eo paulatī fundatur Vltimo ṽo aromatizeᵗ cū. ʒ. i. cāphore: et ābre. ʒ. ij. muſci boni. ʒ. i. fiāt inde trociſci: et ſigillētur ſicᵗ diximꝰ: et ponātur in vaſe vitreo. et adminiſtrētur.

c Confectio trociſcorū dyarodon: q̄rum iuuamētū ē magnū ad febres antiq̄s: et febres ꝯmixtionū: et febres flaticas: et febres in q̄bus corrumpitur forma. Et ꝯfert ad dolorē ſtomaci et abſtergit humiditatē eiꝰ. Accipe foliorū roſarum rubearū: aur. vi. ſpice aromatizate: aur. ij. ligritie aur. iij. ligni aloes aur. ij. ſpodij aur. i. croci aur. ſ. maſticis ʒ. ij. Cōfice cū vino albo. et fiāt trociſci. ʒ. i.

¶ Confectio. i. cōpoſitio trociſci gallie muſcate. hec eſt quedā compoſitio que ſecundum hanc deſcriptionem ad formam trociſci communiter fit. multum habetur in vſu. ⁊ ſic preparatus reperitur. eſt enim ſuperius. ⁊ ab auctoribus alijs medicine multū nominata. ingreditur enim compoſitionem plurium electuariorum. ⁊ confectionum. ⁊ eius iuuamenta ſunt. ſi enim per ſe aſſumatur principaliter confert confortando ſtomacū: ⁊ epar ⁊ alia nutritiua relaxata. ⁊ debilia ex egritudine longa. Et doſis eius eſt. ʒ. i. aſſumpta de mane vacuo ſtomacho cum vino limphato vel cum aqua aliqua diſtillata diſtillatione. ⁊ membro conuenienti. ⁊ eorum vſus poteſt pluribus diebus continuari. Componūtur etiam quandoqʒ hi trociſci ⁊ ſubſequentes. qui habentur in vſu cum zuccaro vel cū melle in forma electuarioꝝ aſſumendo de eis proportionabilr ſicut aſſumiᵗ de alijs puluerībꝰ ex q̄bus electuaria ſeu ꝯfectiones ꝯponunᵗ vel ꝯficiuntur. ⁊ fiunt ita vt ad libraē mellis vel zuccari ponantur. ℥. z. vſqʒ ad. iij. trociſcoꝝ reductoꝝ in puluerem. ⁊ tunc doſis talis electuarij eſſet ad. ʒ. 4. illis horis ⁊ tēporibꝰ modis: ⁊ ꝯditionibꝰ dictis. ⁊ declaratis ſuperiꝰ in alijs electuariis non ſolutiuis.

Confectio trociſcorū de roſis ſtomacum et epar ꝯfortat: et ꝯfert febri flatice ſtomacū ꝑparat: et humoroſitatē ipiꝰ abſtergit. ℞. foliorū roſarū. ʒ. x. ligritie. ʒ. v. ſpice aromatizate. ʒ. ii. et. ſ. Cōfice cū vino albo. Qȯ ſi facere laxatiuū volueris: adde ſcamonee: lib. iii.

c Confectio trociſcoꝝ de roſis: ⁊ eupatorio expertoꝝ iuuamtoꝝ ad febres antiq̄s: ⁊ febres ꝯpoſitas. ⁊ ad dolorē epatis: ⁊ oppilationem

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf
urn:nbn:de:hbz:061:2-193437-p0130-9